

«Առ յայտարարութիւն Չեր յՅն և 6-ն ամսեան յունիս 1847 և 413, այսու առաջագործ Գեորգիոսի Չերով անորոշելով անիւն իմ քննարկում ընդ-գծումները մերն են) պատուիրակաց առ յայտարարութիւն և առ հասարակ յամենայն խնդիրս յարուցեալս ի ձեռն ի վերոյիշեալ յայտարարութեան հրահան-գիւ կանոնադր և կոնսպոր հանդուցեալ հայրապետի ազգիս, որ կարգադրութեամբ պետութեան չեն դադարեցուցեալ կամ ազգիս կամ կիրառութեամբ»

Այսով, պ. զանգակաւորները, եթէ ձեր մէջ պարկեշտութեան ամենախորը նշոյլ կայ, ստիպուեցէ խոստովանել, որ նոր պատուիրակներ ընտրութիւնը եղել է ոչ թէ Սաթուհեանի, այլ տեղապահ Սուրբ-Նանի կարգադրութեամբ, հետաքրքիր եթէ կայ որեւէ ուսանողութիւն կանոնադրու-թեան (մեր կարծիքով ամենին չը կայ), ուսանողները Սուրբ-Նանին է և ոչ Սաթու-հեանին:

Այսով մի այլ դոկումենտ:
«Մշակի» երեկվայ համարում տպուեց, որ տեղապահ Սուրբ-Նանի թիֆլիսի առաջնորդ եղած ժամանակ հրատարակել է 1894 թ. հրահանգ ներսիստան գաղութի հոգաբարձա-կան ընտրութեան մասին, որի § 35-րդ մէջ ասուած է ըստ առ ժամ. «Որքան ընտրող գի-տաբարձու իրաւունք պատգամաւորաց հա-մարի ընդ միջ լուծեալ»:

Չնրբ կարծում, որ մի առաջնորդ թիֆլիսի տար իրան ջնջել Սաթուհեան կաթողիկոսի կանոնադրութեան մի կէտը, առանց կաթո-ղիկոսի հաւանութեան: Ուրեմն եթէ ընդ-ված է Սաթուհեան կաթողիկոսի կանոնա-դրութեան ան կէտը, որ իրաւունք է տա-լիս պատուիրակներին ստանալ իրանց լիա-զորութիւնները 4 տարի առ ջնջելով կա-տարել են Սուրբ-Նանին և իրենցին կաթո-ղիկոսի և ոչ Սաթուհեանին:

Ինչով բացատրել ուրեմն տեղապահ Սու-րբ-Նանի նոր կարգադրութիւնը՝ յետածգել ընտրութիւնները: Շատ պարզ պատճառով: Տեղապահը կամ մոտեցել է ոչ միայն 1894-ին իր հրատարակած հրահանգին և նորին մի քանի օր առաջ իր արած կար-գադրութիւնը, կամ, որ ամենահամաձայնակն է, ենթադրելով ի խնդիր կողմից որոշ ճշման, այն ճշման, որին ենթարկելից ներկայումս Յովնանեան գաղութի գործում, երբ իր տուած կոնգրէսին հակառակ կոն-գրէսի տուածը...

Տեսնենք ուրիշ կողմերը: Ներկայ հոգաբարձութիւնը ընտրուել է Փոխարքայի 1905 թ. հրատարակած «Ժամանակակից կանոններ» հիման վրա: Այդ կանոնները ընտրութիւններ են կաթողիկոսի, գործադրիչի են ընտրել իրենցին և իրանց հոգաբար-ձութեանը, ընտրութեան ժամանակ, ոչ մի առաջնորդ չեն արել նրանց դէմ: Ոչ որ չէ՞ ըսողքն Սաթուհեանի դէմ, որոնք ջնջելու մի պատճառով կաթողիկոսի կանո-նադրութեան ընտրելու ընտրութեան վերաբերմամբ: Եթէ դա վատ բան է, եթէ դա ապօրինիութիւն էր, կամ հայ ժողովրդի իրաւունքների տանահարումն, եթէ պէտք է գործի ինչ ունենար հին կանոնադրու-թեանը, ինչպէս, կեղծաւորներ և փարիսեցիներ, չը բողոքեցին իր ժամանակին, ինչպէս այդ կանոնների հիման վրա ընտրուեցին և պաշ-տօնավարեցին, և այսօր, երբ մենք միայն կատարում իրողութիւնն ենք արձանա-գրում, դուք ինչպիսեպանք էք անում, թէ «կամենում են ոչնչացնել Սաթուհեան կա-թողիկոսի կանոնադրութիւնը, և այդ այն ժամանակ, երբ հրապարակի վրա է հայտը գաղութներից ցատու հարցը, երբ «հին օր-էնքներ» ու «աւանդութիւններ» վրա հիմնուած մենք աշխատում ենք այդ դըր-բոցների աւանդական պայտանքին»: «Կա-նոնադրութիւնը, հին օրէնքներն ու աւան-դութիւնները» ոչնչացնող գործնականա-պէս դուք էք, պ. փարիսեցիներ, երբ հա-մակարգեցիք ժամանակաւոր կանոններին, ընտրուեցիք և գործեցիք նրանց հիման վրա, և միայն այսօր, երբ խնդիրը ձեր կաշուի մասին է, սկսել էք ինչ ինչ կանոնադրու-թիւնը, որ ոչնչացրել են ներմասին, ձեր գովաբանած տեղապահը և դուք ինչպե՞րը:

Զուր են ձեր աշխատանքները: Երբ 70 ծխականներին, որոնք հաւաքվել էին իրանց իրաւունքները պաշտպանելու, այլ չէին, որ միայն այն ժամանակ էր ժողովը ընտրական իրաւունքների մասին խոսում, երբ որեւէ վտանգ է սպառնում ձեր գոյու-թեան և թափալական շահերին:

Ինչպէս պարզապէս վստահել էք նոր ընտ-րութիւնները: Ժողովրդի կամքի նոր ար-տայայտութիւնը: Գուցէ նրա համար, որ նոր պատուիրակները հարց էր բարձրաց-նում հայտնաւորում մասին, մի տարրական պարտաւորութիւն, որ դուք այնքան մեծ խնամով զննում էք կատարել ամբողջ 2 տարի ընտրութիւն օրով: Ինչպէս մեծ խոստով-անք էիք տալիս:

Փողը ի շատ է իրան յարգող հոգաբար-ձութիւնը, տեսնելով որ ժողովրդի մէջ ան-վստահութիւն է ծագել դէպի իրան, կըշ-տապէր ինքը կոչ անել նոր ընտրութեամբ վստահութիւն յայտնել իրան: Իսկ դուք, ընդհանրապէս, զանազաններ էք ուղարկում տեղապահին, աշխատելով որ այն պատու-րակները, որոնց լիազորութեան ժամանա-կան ընտրող, ինչ իրանց անարդար 2 տարի է մնում, զան և ընտրեն հոգաբարձուներ 4 տարեկան համար, այսինքն յայտնապէս ու-նակիս անեն ժողովրդի իրաւունքը: Տրամաբանական է, որ 2 տարեկան իրաւունք-

թիւն ունեցողը 4 տարեկան համար հոգա-բարձու ընտրէ:
Կեղծեցէ, կեղծեցէ, որովհետեւ դա ձեր փշեղան է, առանց զրան ապրել էք կարող, բայց իմացէք, որ ժողովուրդը շատ լաւ հասկացել է այժմ ձեր կեղծիքը:

Հ. Ա.

ԴԵՊԻ ՀԱՄԱՐԱՆԻ ԵՒ ԱՐԱՐԱՆՈՒ

Մեր ճանապարհորդութեան վերջին կէտը նշանակւած էր Արաբքանի լանջի վրա գտնվող Հաշի-Նալի գիւղը:
Այդ գիւղը գտնվում էր մեր իջևանած Արաբքան գիւղից մի ութ միլիոնի վրա:
Հաշի-Նալի համարակութեան վրա տեսնուեցին Յարութիւն Միջոցայինը, տե-ղեկներով գիւղերում մեր ճանապարհոր-դութեան մասին, շատով էր դէպի Արա-բքան գիւղ երեկոյանից:
Նա ջերմ համակրում է մեր կուսուրա-կան նպատակներին և իր կողմից աշխա-տում է աշակերտ ուղարկելու:

— Վարդ, ժամը 11-ից, Հաշի-Նալի գիւղ-ի վարչութեան գրասենեակում հաւաք-ված էին լինել շրջակայ գիւղերի ներկայա-ցուցիչները ձեռք լսելու: Եւ ամեն բան կը կարգադրուի վարչութիւնը:

Այսպէս նա ձեռնկողնեց իր պատրաստ-կանութիւնը ընդ առաջ գնալու մեր ճա-նապարհորդութեան նպատակին:

Արաբքանում մենք վերջացրել էինք մեր ջորքը: Մեր իշած տան տէրը՝ Բարսեղը խոստացաւ ամեն կերպ օգնել գիւղում բացված մեր արհեստանոցի գործունէու-թեան:

Մենք հանգիստ արտով ճանապարհ ըն-կանք դէպի Հաշի-Նալի:

Արաբքանը այսօր էր ամպից և մառա-խուղից: Նրա երեկվայ գագաթը ծիւսապատ իր գոգով շատ ձուռ էր երևում նայողի աչքերին: Եւ միայն երեւացող փղերի շար-քերը և լինային խորհուրդներ իրանց ստուէր-ներով յիշեցնում էին ընդարձակ և հե-ռուտ տարածութիւնների մասին:

Ճանապարհին մենք անցանք երկուսիցի Բարկանաւոր գիւղով:

Երկու ծերերի գիւղի կողմից սկսեցին գտնադառնալ իրանց հողային նեղ վիճակի մասին:

Նրանք խօսում էին հայերէն:

— Շատ նեղված ենք,—ասում էին նրանք,—ոչ ուղի ունենք կարգին ցանք անիւլու և ոչ լաւնաւոր արտանք կենդանիներ պա-հելու համար: Զբոլված ենք բոլորովին և մասնավոր մշտական աղքատութեան:

Եւ իրանք քարտեզագրեցին երկուսիցի ստեղծում են թափալակու դանադան տեղե-րում իրանց գիւղերին եկամուտի պակասը լրացնելու համար:

Հասանք Հաշի-Նալի և իջանք գիւղական վարչութեան ընտանաւորում:

Այդ ժամանակ գիւղական դատարանում ընկնում էին գործեր: Մենք այցելեցինք դատարանը և լսեցինք մի երկու դատեր:

Այնուհետև կազմեցինք զորոյց հաւաքված ներկայացուցիչների հետ:

Եկել էին ներկայացուցիչներ տասն գիւղ-ից, ընդամենը վաթսուհին հոգի:

Եւ բացատրեցին կատարելագործված կաթ-նատնտեսութեան և շուկայական նշա-նակութիւնը:

Գիւղացիները տունն հարցին գործի կազմակերպութեան մասին: Նրանց շա-հաղդուել և հետաքրքրել էին այն գոր-ծունէւները, որ պատրաստել էին մեր ա-շակերտները: Նրանք յատկապէս խնդրե-ցին, որ հետեւող զարնանից գալ մէկը և կազմակերպի խնդրը ձեռնարկութիւն: Ան-շուշտ գիւղական բանիմաց մարդիկ պէտք է իրանք զբաղվեն կազմակերպական գոր-ծով և պատրաստեն հող գործունէութեան համար:

Մի քանի գիւղեր պահում են մեծ թուղ կենդանիներ և կարող են լայն դաշտում տալ կաթնատնտեսութեան գործին: Այդ-պէս են Հաշի-Նալի, հայ և թուրք Գեօգու-ղաւ, Ախուլ, թուրքի Գիւղեքանի, Լըրի-Գաղբան, Գանալի-Գաղ, Հալ-Փամը գիւղերը, որոնք ունեն 300—800 կաթնա-տու կովեր:

Զորոյցին ներկայ էին նաև թուրք և ե-րկու գիւղերից ներկայացուցիչներ: Կուսուրական համաբաշխութեան խօսքը մեծ հաճոյք պատճառեց ժողովականներին: Տեղական գործողները՝ ինքը տանտէրը Զ. Միջոցայինը, երիտասարդներ և հա-տակաւորներ խոստացան աշակերտներու-ծութիւնների գործին:

VI.

Վերջացնելով իմ համառօտ նկարագրելը յայտնի մի քանի ընդհանուր տպաւորու-թիւններ կատարած ճանապարհորդութիւ-նից:

Իրաւը սկսում է արթնանալ:
Նա դուռ մեծ առաջնորդութիւններ չէ արել, բայց արդէն սկսել է զգալ կատարե-լագործութիւնների կարիք:

Իրաւը կը ցանկանալ օրինակներ իմ ճա-նապարհորդութեան շրջանից:

Իրաւը, օրինակ, բաւական տարածված է քամոյ կամ օտիչ գործիքը, որով հացա-հատիկները մաքրում են գործանի և հա-կի մնացորդից: Այդ գործիքը եւ տեսնալ բոլոր գիւղերում: Միայն Համալի գիւղ-ում կայ միտ 100 հատ այդ գործիքից:

Եւ օրական դուրսանքներ չեն դուրս մղել տեղական, բայց կան արդէն շատ տեղերում: Համալում հաշուում են մինչև բանի կուրպական դուրսանք:

Գիտնականները ցանկանում են առաջ շատ սանձաւարական էր, այժմ օրէ-ցօր ընդար-ձակվում է:

— Ամբողջ վազօններով գետնախնձոր են արտահանում դէպի Թիֆլիս,—պատմում էր մէկը:

— Ո՞ր գիւղերն են աւելի յայտնի գե-տնախնձորի մշակութեամբ,—հետաքրքրու-ցի ես:

— Որքան, Դաշաղան, Համալի և մի քանի ուրիշներ: Դաշաղան գիւղը աւելի վաղ է սկսել այդ մշակութիւնը և նրա գետնախնձորը համարվում է լաւ սերմա-ցու: Իսկ ամենից ընդարձակ տեղ գետնա-խնձորի ցանքսիրին տուել է Ուրեքաւը: Եւ նայեցի գետնախնձորի ցանքսիրով ծած-կած արտերը: Մշակութիւնը բաւարար է, մասնաւոր լաւ են Ուրեքաւ գիւղի արտե-րը: Հողը փխրեցած է բանով և ժողովված թփերի շուրջը, կամ ինչպէս տեղացիները ասում են՝ «բուլ տուած» կամ «թօխի տուած»:

— Ո՞րքան գետնախնձոր կարտահանէք տարեկան:

— Մօտ բան վազօն,—պատասխանեցին ինձ:—Եթէ իւրաքանչիւր վազօնի համար հաշուենք 750 պուր, կուենանք ընդամենը 15,000 պուր: Գետնախնձորը տանում են Թիֆլիս աշխան ու ձմեռը և ծախում 45—60 կոպէկով պուրը:

Գիւղերից մէկում, օրինակ հայ Գեօգու-ղաւում ասաւ մի քանի տարի է, որ բար-ւորում են սերական կովերի ցեղը՝ բերելով ցուլեր ուսու գիւղերից: Միւս գիւղերը սկսել են նորապէս հետաքրքրուել ազիւ-ցուլեր բերելու հարցով, օրինակ Գեօգու-ղաւում, Մուշկուլում գիւղերը:

Հերթական է դառնում հող պարարտաց-նելու խնդիրը: Համալի գիւղում նորիսկ խնդրեցին ինձ, որ գտնեմ ժամանակակից, որոնք մի շարք գործիքներ կամ դասախոսու-թիւններ կարգադրեն հոգաբարձութեան բար-ւորման խնդիրները մասին:

Նույնպէս ինձ է խորհուրդ տալու Գեօգու-ղաւում մասին, թէ և դեռ շատ քիչ մար-դիկ են փորձել անում այդ ապագայը:

Պէտք է այստեղ յիշատակեմ, որ Փամբա-կի և Արաբքանի գիւղերում ընդունված է ցանել խուրիւ և հնձիլ նրան խոտ շինե-լու համար: Իւրաքանչիւր տուն ցանում է 1—1½ դեսնաւին: Համալի շրջանում դեսնաւին տալիս է 120—200, Արաբքա-նում 90—150 պուր խոտ:

Մեղադատութեան մասին եւ արդէն խօսել եմ:

Այլքը առաջ ունենալով արթնացող հետա-քրքրութիւնը դէպի գործը՝ եւ յայտնեցի, որ հայ տնայնապետական ընկերութեան կողմից եւ խօսելի եմ և հրաւիրել Ա. Միխ-այրեանին և Ա. Միքայիլեանին մեղադա-րուածութեան և հոգաբարձութեան մասին դասախոսելու Համալում ներկայ ամսվայ ընթացքում:

Իսկ կաթնատնտեսութիւնից, անասնա-պահութիւնից և տնայնապետութիւնից թէ գործնական և թէ տեսական գիտութիւն տալիս են մեր բացած կաթնատնտեսը և շուկայականը:

Նրանք ներկայ համեստ գործունէու-թեան ապագայ ընդարձակ գործի սկզբը-նաւորութիւնն են հիմնարկում:

Առ այժմ այսքան մեր տեսածի և մեր լսածի մասին:

Ա. Բաւարմար

ՓՈՌՈՐԻՆԻ ԵՒ ԱՍՏՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Այս կերպի Թիֆլիսի բոլոր եկեղեցիներ-ում նշանակված էր պատուիրակների ընտրութիւնը՝ Ներսիսեան գաղութի վիճակով հետաքր վեց հոգաբարձուներ ընտրելու համար, և որքան տեղեկացանք, համարեց ընտրել եկեղեցիներում և յարուցել է այս խնդիրը, թէ որքան իրաւացի և արդարացի է պատուիրակների ներկայ ընտրութիւնը:

Ոնցիւրն ասա թէ ինչպէս է Ներսիսեան գաղութի յատուկ կանոններով և Մատթէոս կաթողիկոսի կոնգրակով հոգաբարձուները ընտրել միասին ընտրվում են պատուիրակ-ները չորս տարի ժամանակով և այդ պատուիրակները չորս տարեկան ընթացքում, եթէ կարելի լինի, պէտք է ընտրութեամբ լրացնեն հոգաբարձութեան թիւը: այնու-հետև հրատարակվել են Փոխարքայի ժա-մանաւոր կանոնները 1905 թին, որով հոգաբարձական ընտրութիւնները կատար-վում են պատուիրակների միջոցով հետե-ւեալ ձևով. իւրաքանչիւր երկու տարին հետեւում են վեց հոգաբարձու և նրանք ընտրվում նորերը, իսկ առաջին եր-կու տարեկան վերջը հետեւում են վիճակով վեցը, այնուհետև արդէն հերթով, և բոլոր ընտրվածները ժամանակաշրջանը որոշվում է նորիսկ 4-ական տարի:

Այսպիսով դուրս է գալիս, որ եթէ այժմ պատուիրակների ընտրութիւն կատարենք հին պատուիրակների անցեալ երկու տարե-կան ընթացքում մեզ տուած կը լինեն վեց հոգաբարձուներ, 4 տարեկան ժամանակաշր-ջանով և վեց հոգաբարձու երկու տարեկան ժամանակաշրջանով, ուրեմն թէ՛ ընտրու-թիւնների վերաբերմամբ նրանց իրաւունք-ները կընստանան եւ 3 տարով վեց հոգա-բարձուներ ընտրուեն:

Իսկ եթէ ընդունենք «Վտակ» և «Զան-գակ» թիւերի առաջնորդ, յանուն ժողո-վրդական իրաւունքների՝ տալ իրաւունք այժման եղած ընտրութիւնները նորից ընտ-րել 6 հոգաբարձու 4 տարի ժամանակով:— դուրս է գալիս, որ 4 տարեկան լիազորու-թիւն ունեցող պատուիրակը ընտրում է 6 հոգաբարձու (որոնք այժմ մնալու են) 4 տարով, 6 հոգաբարձու երկու տարով (այժման վիճակով հետաքրքրելու) և էլ 6 հոգաբարձու 4-ական տարով (եթէ այժմ նորերն ընտրեն). ուրիշ խօսքով՝ նրանք զվարեցին կը տան լրիւ 4 տարեկան համար հոգաբարձուներ, և ընտրվելու նոր պա-տուիրակների զինվել պէտք է փաթեթին 6 հոգաբարձու երկու տարի ժամանակով:

Այս դրութիւնը տեղեկվում է շնորհիւ նոր ժամանակաւոր կանոնների թիւրութեան, ուր չէ նախատեսված, թէ մի պէտք է գիւղող լինի.—առաջին երկու տարին ժողո-վրդը դէպի իր ընտրել պատուիրակ-ները թէ՛ ժողովրդից ընտրված պատուի-րակները դէպի իր ընտրել ժողովուրդը, և որովհետեւ այս այսպէս է, աւելորդ է խն-դիր յարուցանել, թէ Թիֆլիսի կարգադրու-թիւնը «օրինաւոր» է. ինչպէս էլ որ վա-րկեք, օրինաւոր չէ. և պէտք է կամ ժողո-վրդի իրաւունքները ստուծին և կամ ընտրել պատուիրակներին՝ այս առաջին երկու տա-րում, իսկ արտահետ և իւրաքանչիւր չորս տարին պարբերաբար կընտրվեն պատուի-րակներ, իսկ նրանք իրանց հերթին իւրա-քանչիւր երկու տարին կընտրեն 6-ական հոգաբարձու և բոլորն էլ կը մնան պաշ-տօններում 4-ական տարի:

Այժմ խնդիր է ծագում, թէ ինչպէս վարվել:

Մեր կարծիքով ներկայ դէպքում իւրա-քանչիւր գիտակից անհատ, որ կողմնակից է ժողովրդայնութեան գաղափարին և իս-կապէս յարգում է ժողովրդի իրաւունքները, պէտք է անպայման կողմնակից լինի այն մտքին, որ այս առաջին երկու տարին պէտք է ժողովրդից ընտրված պատուիրակ-ները զինվող լինեն և իրանց պաշտօնը կա-տարած համարեն և հետեւեալ տեղի տալով նոր ընտրութիւններին, մեր բոլոր իրա-ւունքների անկ, աղբիւր ինքն իսկ բուն ժողովուրդն է, ուրեմն ինչպէս չափել, որ չեն ուղւում քո տուած իրաւունքը շահագործել, անաւարտ, որովհետեւ թիւրքացութեան կայ մշտեղ, վեր առ քո տուած իրա-ւունքը և եթէ ինձ արժան եւ համարում յորից տուր քո փառանքներն ընդէս:

Եթէ մեր հին պատուիրակները այդպէս չը վարվեն, այլս իրաւունքը չեն ունենալ ժողովրդի անունից խօսել, այլ նրանք պէտք է համարվեն ուղարկատուներ, բիւ-րօլիստներ և չինքնիշխան, որոնք իրանց ձանձու ընկած իրաւունքները աշխատում են շահագործել անեն ինչպէս և անեն տեսակ իրանց օրինակին շրջանակներից դուրս...

Այս խնդիր ուրիշ արդարացի լուծումն առաջարկվածները մէջ չենք տեսնում...

Չարաշար սխալվում են «Վտակ» և «Զան-գակ» թիւերի նպատակով պատուիրակնե-րի լիազորութեան ընդլայնացումը իրեն ժողովրդի իրաւունքների պատշաճութեան, ընդհանրապէս «ընտրական» իրաւունք-ների ապօրէն լայնացումը կատարվելու է նորիսկ ժողովրդի անմիջական իրաւունք-ների իրաւունքով: Այդպիսով նրանք պաշ-տանում են ոչ թէ ժողովրդի, այլ «ընտ-րական» (իսկ իրանց մարդկանց) շա-հերը...

Երբին

ԱՆՊԱՏԱՆԻ ՍՏՈՒԹԻՒՆ

Մոյուն ծխականներից շատերը խնդրում են մեզ յայտնել, որ «Զանգակ» թիւերի մէջ (№ 2) հրատարակած այն լուրը, որպէս թէ կիրակի, յուլիս 6-ին, Մոյուն եկեղե-ցում կայացել է Ստ. Լիւիսեանի նախ

տարի առաջ դեմ էր քառասուններ կրկնա-
մասնաբաժնի, կարող է ընդունել նրանց
այդ առաջարկը, անուշադիր
Ներքին գործերի նախարարը միևնույն էլ
այդ տեսակ լինելու պարզ է որ «ոչ»-երի
թիվը անվերջ կը դառնայ:
Այնուամենայնիւ եւս վճարելի այդ առի-
թով մի փոքրիկ անկիւտ անել միաբանների
խոսքերով, բայց հենց առաջին քաղաքա-
նական հանդիպելի անաշուղտութեան և բար-
եւոյ համարեցի հրաժարել այդ մտքից:
Մի ժամանակ եւս ծանօթ էի Տիրալը
վարդ. Տեր-Յովհաննիսեանի հետ. օրացոյցի
մէջ նրա անունը յիշուում է շարունակ իւրիւ
հիշմանից Մայր-Աթոռի միաբան. ահա
փոքրիկ նրա քնակաւորութիւնը փնտռել:
Բանից դուրս եկաւ, սակայն, որ Տիրալը
վարդապետը դեռ ևս 5-6 տարի առաջ 2
ամսվայ արձակուրդ վերցնելով գնացել է
արտասահման և մինչև այսօր էլ ճանապարհ-
հորդում է Եւրոպայում, իսկ մայր-աթոռը
չը գիտէ թէ ուր է իր այդ միաբանը:
Շատ հետաքրքրական է թէ ինչ կասէ հո-
գաւոր իշխանութիւնը նրա երկարատև բա-
ցակցութեան առիթով:
Ինչպէս յայտնի է, Տիրալը վարդապետի
վրա, դեռ ևս Անգլիանոսի օրոք յաջորդ
եղած ժամանակներից, քրեական դրոշմ կա-
նոնի վրան անհետ ընկել, գտնել, այդ դրոշմը:
Կերպարան դեռ ևս երկար ժամանակ
պէտք է լինէր օրացոյցում Տիրալը վարդ-
ապետի հիշմանից Մայր-Աթոռի միաբան և
երկարատև արձակուրդ վայելի:

Հայ լրագրողներու լոյս տեսած մի քանի
«նամակ խնամքաւորութեան» արդէն, կար-
ծում եմ, ընթերցողները հասկացած պիտի
լինեն, որ այստեղի «կարծիքներ» և բար-
եւոյ վարդապետի միջև ևս կատու է անցել:
Այդ երկու կողմերի մտքովութիւնը պարզ-
եց արդէն կապիւնները իր շատերի համար:
«Կարծիքներ» ուղղում էին շահագործելի
համար, իսկ վերջինս էլ ժողովուրդի իր նը-
քանց «կարծիքներ» իր ապագայի հա-
մար վերելք գործելու յոյսով:
Սակայն այդ խաղը երկար չը տեց. եր-
կու բարեկամները ստեղծել իրարից:
Բարեկամ վարդապետը տեղափոխ արդարա-
նի վրա չը կարողացաւ ունենալ այն ազ-
գայնութիւնը, ինչ որ հայրենային էր «կար-
միրներ» համար, իսկ սինթոզական իր մըր-
ցակից Յուսէփ վարդապետին տապալել
«կարծիքներ» օգնութեամբ չափովից
Բարեկամ վարդապետին. ֆորտունան թեքել
էր երկուսը:
Այս մտքիմքները, որոնց վրա ինքնավար
Բարեկամ վարդապետը մի ժամանակ ուղղում
էր տապալել իր միաբան ընկերով, մի գե-
ղացի էր օր օր ժամանակներն նրան սուղոյն-
գի, իսկ Յուսէփ վարդապետը ժողովրդի
համար պատկերացաւ իւրեւ աւելի անկեղծ
բարեկամ:
Եւ Բարեկամ վարդապետը վարդապետա-
ցի իր մտքիմքների բարեկամական ձեռքում
այսօր թողել է քաղաքականական հարցը
Իւրեւ վերջնականութիւն:
Գուցէ զա ճիշտ չէ, բայց այդպէս եւս խո-
սում և արժէ արձանագրել այդ լուսաբա-
նութիւնը, որպէս վկայութիւն, որ շահա-
գործողների մտքովութիւնը դարձեց անկեղծ
անկեղծ լինել չէր կարող:

Ինտերգիւնի այդ փայլի մէջ մի մարդ
միայն լուս տոկոսութեամբ անձնատուր է
գնել իր երաժշտական գիտելութեամբ
աշխարհներին. դա Կոմիտաս վարդա-
պետն է:
Նա շարունակում է իր ուսումնասիրու-
թիւնները և ծովի ժամանակներս հրատա-
րակելու է ժողովրդական միաձայն երգերի
մի շարք էֆանագիա գրողներ իւրաքան-
չիւրը տասնակի երգերով:
Անդրութիւն իր կոչմանը նուիրված այդ
միակ փրան ու համեստ աշխատաւորին:
Լ. Դ.

ՔԱՏՐՈՆ ԵՒ ԵՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

Մ.-Ղարաբեյի, 6 յուլիսի
Յուլիսի 5-ին ծն. զգուրդի զանգում
«Յայ բնիկ դերասաններ», ղեկավարու-
թեամբ դերասան Վ. Միքիլեանի, ներ-
կայացրին Սուրբուհիյանի «Պէպո» կոմե-
դիան և «Պաշտօն խոստովանելու» մի փոքրիկ
Դանիէլի համար լինել իր Հանգիստական-
ների մէջ այդ երեկոյ առանձնապէս աշխ-
էին ընկնում Դանիէլի եկած գիւղացի երե-
տասարդները, որոնք 4-5 վերստ հեռաւոր-
ութիւններից եկել էին այդ ներկայացումը
տեսնելու:
Ներկայացումը անցաւ բաւարար. Դանիէլ-
յանի վրա ահաջող ազդեցութիւն գործեց
Պէպոյի արդարացի բողբոջ և Զինդիօփի
հրէշային տիպը:
Զինդիօփի մեղանման շատ կան:
Գիւղացիները երանք կաշու վրա նրանց
կերպարները զգացել են, ուստի նրանց
ազդեցութիւնը չափազանց էր Պէպոյի
բողբոջային յայտնութեան համար:
Նոյնպէս աշող անցաւ «Պաշտօն խոստով-
անելու» և Ղարաբեյի:
Հանգիստականները ուրախ տրամադրու-
թեամբ ցրվեցին:

Դերական ուսուցիչ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐՆԵՐ

Քիֆիլիսում ամառվայ առաջին կէսը
անցաւ շատ մեղմ և բարեխառն. Միայն մի
քանի օր օդը անբնական տաքացաւ, որ ծանր էր
լինում շնչառութիւնը, իսկ յաճախ գա-
լիս էին անձրևներ և գիշերները ջերմաշա-
փը իջնում էր մինչև 16-15 աստիճան:
Շատերը, որոնք պատրաստվում էին ամա-
րանոց գնալու, փոխեցին իրանց դիտա-
ւորութիւնը. Ցրտերի և անձրևների պատ-
ճառով Կոջորում և Մանգլիսում գտնվող
ամառանոցականները շատ անախորժ վի-
ճակի մէջ էին ընկել և նրանցից մի քանիսը
զգլիս էին քաղաք, մինչև տաք և պայծառ
օրերի սկսվելը: Արդեօք նոյնպէս կանցնի
ամառվայ երկրորդ կէսը. թէ պէտք է ամ-
առը իր ոյժը ցոյց տալ—այդ մտով է ճա-
շակել քաղաքում մնացողներին:
Կ.-Պոլսից Քիֆիլիս գնալու նպատա-
կով յուլիսի 5-ին Քիֆիլիս է եկել Քիֆիլիսի
թիւրքական դեսպան Նասուդի իշխան:
Քիֆիլիսի ժամանակաւոր գեներալ-
նահանգապետի յուլիսի 5-ին արած որոշ-
ման համաձայն, Քիֆիլիսում վարչերէն լի-
զուով հրատարակվող «Նախընթացի» անու-
նով թերթը իր վնասակար ուղղութեան հա-
մար դադարեցված է պատմական կարգի դրու-
թեան ամբողջ տեղութեան ընթացքում:
Յուլիսի 6-ին, կիրակի օր, Կրասնա-
նի եկզարի Նիկոնի մասնական քառասուն-
օրը, Կրասնանի եկզարի ժամանակաւոր
կառավարի Գրիգորի եպիսկոպոս Սիմեոն
մայր տաճարում հոգեհանգիստ կատարեց,
որին ներկայ էին Փոխադրայի ամուսին
կոմսուհի Ե. Ս. Կոստոյան-Դաշոյան,
Փոխադրայի քաղաքացիական մասի օգնա-
կան անասոր Սիմեոնի վրա ժամանակաւոր
գեներալ-նահանգապետ Լեւոնիկին և ուրիշ
պաշտօնատար անձինք: Հոգեհանգիստին
են կատարվել նաև քաղաքի միւս բոլոր
եկեղեցիներում: Այդ օրը քաղաքի մէջ
վարկված էին սինիստապոլիսի, երաժշ-
տութիւն ոչ մի տեղ չէր նուազում և զբո-
սանքներ չը կատարեցին:
Կրասնանի նոր եկզարի նշանա-
կուով յետաձգված է մինչև աշուն:
Յուլիսի 7-ին, ցերեկվայ ժամը 12
և 1/2-ին, իսկական զաւորի խորհրդակա-
ն Կոստանովսկին 5000 զուլուտ արժէքի թան-
կաքան իրեղենները պահ տալու նպատա-
կով բանի տանելու համար հաւաքում է
արկի մէջ և դնում է կառքի հետքի մա-
սում: Բարեառականայն փողոցի անկիւնում
Քիֆիլիսի բնակիչ Իվան Սուցիէվը զոգա-
նում է այդ արկը և սկսում է փախչել:
Բայց իսկոյն բռնվում է Բոլոր իրերը լի-
վին վերադարձված են բոլոր պատկանելոյն,
իսկ Սուցիէվը յանձնված է իշխանութեան:
Սուցիէվը նստադրած «Մանկական»
երգարան, հրատարակութիւն Ա. Պոլոսանի
ֆոնդի: Երգարանի կազմում է Ա. Մանուկ-
եան Նոստրալով և ինչ 31 երգ երգարանի
նստանիւրով: Գինն է 30 կոպէկ:
Փողովրդական համալսարանների վրաց
թատրոնական սեկցիանում արդէն պատ-
րաստութիւններ են տեսնվում առաջիկայ
սեզոնի համար: Համարեա մշակված է լի-
պերտուարը, որի կազմի մէջ մտնել են 25,
գլխաւորապէս թատրոնական, պիւնսներ:
Ինժեաներ հաւաքված է վրաց թատրոնի
արտիստ Կ. Շառիֆովը:
Կերպիւն ամառը քաղաքային դրամ-
արկի մէջ մեծ քանակութեամբ սկսել են
ստացվիլ գնալուստները: Ու պատկերի-
ներ, և վարկութիւնը անհայտ օր վճարում է
6000 ռուբլի հին պարտքեր: Դրա շնորհիւ
քաղաքի պատրաստութիւնը շատերը, որոնց
բաց թողած դրամները հասնում է 150,000
ռուբլու, արդէն այս վերջին ամսում կա-
րողացել են բաւարարութիւն ստանալ:
Նահանգապետի արած առաջարկին
քաղաքային հասարակական վարչութեան
գործունէութեան վերջին տարիների հաշիւը
իրան ներկայացնելու մասին քաղաքա-
պետը պատասխանել է, որ 1904 թիւ հա-
շիւը դեռ ևս 1907 թիւ աշնանը յանձնված
է դուրայի վերաբառեղի յանձնաժողովին,
իսկ 1905 և 1906 թիւերիները դուրայի
որոշմամբ նոյնպէս ներկայացված է նոյն
յանձնաժողովին: Ինչ վերաբերում է 1907
թիւի հաշիւին, նա կազմվում է այժմ և պատ-
րաստ կը լինի օգոստոսին:
Ներկայումս Քիֆիլիսում հիւր է Պար-
կովի համալսարանի պրոֆեսոր յայտնի
բուսաբան Վ. Մ. Արտիստի, որը ուսա-
նող ընդհանրերի հետ միասին գիտական
ճանապարհորդութեան է կատարում Գոհե-
լայ լճի վրա միկրո բուսաբանական ու-
սումնասիրութիւնների համար:
Յունիս ամսվայ ընթացքում Քիֆիլիսի
բուսաբանական այգին այցելել են 9 հազա-
րից աւելի յանախորդներ, չը հաշուել
մինչև տասը տարեկան հասակ ունեցող ա-
շակերտներին և երեխաներին: Յաճախորդ-
ների թիւում մեծ տեղ են բռնում ուսանող-
էրպիւստանները:
Քաղաքային վարչութիւնը ձեռնար-
կել է կազմելու 1909 թիւի ելուստի նա-
խաշիւրը, ժամանակին դուրային ներ-
կայացնելու համար:
Սոյլովի տունի փողոցում փողոցաճեղ
խառնարները արդէն 20-րդ օրն է որ ընդ-
հատված են: Պատճառը կոնցեսիոնների և
կապալառուների միջև ծագած թիւրիմա-
ցութիւններն են եղել, այլ ոչ բանաւորների,
ինչպէս որ հայտնուել էր տեղական լրա-

դիրներից մէկում: Աշխատանքները վեր-
սկսված են յուլիսի 7-ից:
Երևանի նահանգի անցաւ տարվայ
բաժանի բերքը այժմ պարզված է ար-
դէն. նրա ընդհանուր գումարը հասնում է
383,000 ռուբլի: Նախընթաց տարվայ հա-
մեմատութեամբ, համարեա, ոչինչ չէ ա-
ւելացել:
Ի նկատի առնելով Կովկասի բա-
նակադրութեան մասում գործող ինա-
տրուկտորների օգտակար ծառայութիւնը,
երկրագործական դեպարտամենտը որոշել է
աւելացնել նրանց ուժիկը:
Յուլիսի 6-ին Պետերբուրգից Քիֆի-
լիս է եկել Պետական Դումայի անդաժ Ե.
Գիւզիկովին և նոյն օրը և եթ ճանապարհ-
վել դէպի Բուքարէս:
Երեկվայից սկսել է լոյս տեսնել
վրացերէն լեզուով ամսագրային մի թերթ
«Միսիլի Սիւրիլի» անունով (Նոր ճառա-
գայթ) Օթիմիլիերի խմբագրութեամբ:
Վերջին ժամանակներս Քիֆիլիսի խու-
րեանները սկսել են իրանց հատուկիւր
գործադրել շեղ պնդված տիկիւնների թան-
կաքան հազուատների վրա: Մի կերակի
օրվայ ընթացքում նրանք փախցրել են
երեք տիկիւնների հազուատները: Առաջին-
ընթացքում փախցնում էին տիկ-
նանց շորերը գնալուստ թիւումներով, իսկ
այժմ էլ կարողում են թիւերը, ետեւի մասը,
մէջքից, կողերից և այլն: Այդ պատճառով
անհրաժեշտ է զգուշ լինել մասնաւոր վա-
զանների մէջ նստելու, եթէ միայն ուղղւո
են խնայել իրանց թանկագին հազուատ-
նիւրը:
Յուլիսի 6-ի գիշերը Մետեի բանտում
պահապան զինուոր հրացանի գնդակով վի-
րաւորել է կալանաւոր Սեմեոնիկին: Դրե-
րակ ծակել անցել է բերանից:
Անալալալի գաւառից մեղ հաղոր-
դում են, որ հացահատիկների ցանքները
շատ բաւարար վիճակի մէջ են գտնվում
գաւառի մեծագոյն մասում: Մի քանի օր
առաջ եկած կարկուտը, որ տեղաց Կար-
տիկում գիւղում, անշնայ փնայ է հացերի
արտերին:
Կարողում մտադրութիւն կայ հինգիւ
եկեղեցական-ուսուցչանոց և նրա կից օրի-
նակի երկրաստան դպրոց ուսն և յոյն ե-
րեխաների համար:
Պարսկաստանից ահաբեկ բանակու-
թեամբ Շուշու գաւառը անցնող մորիկը
ոչնչացրել է Միսիլիսի, Բաղաբէյի, Իլի-
չալիի և Սաֆիալի գիւղերի բաւարակ
ցանքները, բուսանները և պարտէզները:
Շուշուի մեղ գրում են. «Օրերս
մեր քաղաքի «Մշակի» № 137-ում աղա-
ված էր մի անտորադրի թղթակցութիւն,
որը քննում էր Աշուտ եպիսկոպոսի և նրա
քաղաքիցները, և ինչ Աշուտ Աթաբէյան,
գործունէութիւնը: Ինչպէս և պէտք էր
սպասել թղթակցութիւնը մեծ ապաւորու-
թիւն թողի՞ համակրանք յարուցանելով
բոլորի մէջ, բայց մի խումբ շահագործու-
մաների, որոնք ֆիշացնում են, թէ յօդ-
ուածագրին պիտի պատճառ: Այդ հաւանի-
ները իր թէ գտն են «թղթակցներ», կամ
լաւն առած հեղինակին ճանաչում մի ան-
ձի, որի անունը երևում է «Մշակում» մեր
քաղաքից գրած թղթակցութիւնների առա-
կած այդ անձի գլխին թափվում են ծա-
նոթ սպանութիւններ, որոնք գերազանց են
անհանրուն երևակայութեան հարաժեշները:
Հետաքրքրական այս բանում նա է,
որ Աշուտ եպիսկոպոսի և հոգաբարձու Ան-
լան Աթաբէյանի տեղ հրապարակ է դա-
նի իւրեւ պաշտպան մի «սոցիալիստական»
(?) կազմակերպութիւն: Նորերս, երբ Աթե-
անդրօպոլի թերթի «Փայլ» կոչիւմ
ձեռք վերադարձել էր ժողովրդի պաշտա-
մունքը և մեծ մեծութիւնը բոլորովին պա-
նակալիկ եղանակով իր գաղափարները
գործադրել խմբագրի վրա, այն ժամանակ
դաշնակցական մամուլը մեղադրում, Ամերի-
կայում, Բուլղարիայում, ռուս ֆուսիլի դեպ-
իւրից յետոյ, առաջին անգամ «ubi et obri
յայտարարեց, որ գրողի է, արքունիների
է, երբ գրել դէմ գնվում է ընդդէմ, կոպիտ
ոյժը: Հանդուրը նրանումն է, որ այս ան-
գամ ժողովրդի «բարեւ» մարչն է: Այժմ
Շուշու յայտնի տեսակի գործողները իրանց
վարչերի տակաւը ուղղում են ուղղել կար-
ծեցեալ թղթակցի դէմ, որը համարակա-
լի է դիպել «համակրող» եպիսկոպո-
սի և «արքանական» հոգաբարձուի պա-
տիւնը, հոգաբարձուի, որ այնքան «սո-
ցիալիստ» է, որ չէ դաշնակցական և ուս-
ումնասիրանի փողի արկիւնները... Այս
դէպքը, ինչպէս և նորերս արձանագրված
Իրգերի թողուցիկը, թող ի նկատի ունե-
նան որոշ տեսակի ղեկավարները, եթէ չեն
ուղղւո, որ կուսակցութիւնը վերջնականապէս
ընկնի վերջին նրա համակրողների աչքում:
Համար մեր «սոցիալիստները» ուղղւո են
նմանվել Ֆրանսիական ղեկավարներին,
որոնք համարակալութիւն էին ունեցել ա-
նհուր ազատամիտներին. «Երբ դուք էր
կանգնած կատակարարական ղեկի մօտ, մենք
յանուն մեր սկզբունքների պահանջում ենք
մեղ համար գործելու ազատութիւն: Երբ
մենք ենք տեղի տալու ձեզ, այն ժամանակ
յանուն մեր սկզբունքների արգելում ենք
ձեր գործելու ազատութիւնը: Այն էլ
պէտք է ստել, որ կայ աւելի ապագան և
մօտիկ համեմատութիւն: Դա նորարար
բրիտանայ դուրսի բացատրութիւնն է
չարի և բարւո մասին. «Երբ եւս գործում
եմ ուրիշ կէնը՝ դա բարի է, երբ իմ կինս

են գործում՝ դա չար է»: Յամենայն դէպս
հասարակութիւնը գիտէ այժմ թղթակցի
վիճակը և ճանաչում է նրա ինքնիմքերին:
ՈՍՏԻԿԱՆԱԿԱ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Յուլիսի 7-ին, երկուշաբթի ժամը 8-ին,
Կապիթալայա, Բոգոլայա և Կոնստանտի-
նովսկայա փողոցների անկիւնում, 7-րդ քա-
ղաքային շրջանում, հաւաքարեան մի-
ջանքին մօտիկ, անյայտ շարագործներ
ստորանակի գնդակներով սպանում են թա-
ղական վերակացու Կիսիլին: Նրա դիակը
ուղարկված է Միքայէլեան հիւանդանոց:
Չարագործին գտնելու համար միջոցներ են
ձեռք առնվում:
Յուլիսի 8-ին, առաւօտեան ժամը 6-ին,
Վերայի այգիներից, Գորգանանի հողի
վրա, Շաքո Սամիլայիւրը քարեղծներ մօ-
տիկ առաւ մէջ գնալով է Քիֆիլիս քա-
ղաքացի Միկայիլ Չոլիաձէի դիակը: Վեր-
ջինս գինետուն ունի քարեղծից ոչ հեռու:
Դիակը ուղարկված է հիւանդանոց քննու-
թեան ենթարկելու և պարզելու Չոլիաձէին
սպանված է թէ ընկնելուց է մեռել: Գրե-
նութիւն է կատարվում:
Յուլիսի 2-ին, ցերեկվայ ժամը 4-ին,
Կապիթալայա փողոցում տեղի ունեցաւ մի
սկսնալը, որը քիչ էր մնացել անպիսի
ղծադրութեան պատճառաւոր: Վերջին-
Պրիտուսկայա փողոցի մասում Սալիան-
ի գնդի երեք զինուորներ ինչ-որ բանի
համար տեղական բնակիչների գործողութիւ-
նը գրգռել են իրանց դէմ: Երբ նրանք վե-
րադարձվում էին տուն, Կապիթալայա փո-
ղոցի անկիւնում նրանց դիմաւորում է ա-
մբողջ քարեղծ: Նոյնիկ նրանց միջից մի
ինչ-որ թուր քաղաքի միջով վարում է դէպի
զինուորների մէջ—Բիգիւրին և ֆինսական
դաշնակ հանելով ուղղւո է հարուածել: Բիգիւ-
րը անմիջապէս խում է նրա ձեռքից դառնալը,
բայց հենց այդ րօպէին մի ուրիշ թուր փայ-
տով խփում է իւրիկ ձեռքին և, կարծես,
իւրեւ աղանջան, ամբողջ միջից որոտւո
են արքանակների մօտ 15 զնդակազու-
թիւններ դէպի զինուորները, որոնք բարե-
բաղաւորում ուր ուր չեն վնասում: Դէպքի
տեղն է գալիս սուրհակութիւնը, և հաւա-
քում են նաև մի քանի տասնակ զինուոր-
ներ Սալիանի գնդի զօրանոցներից, իրանց
ընկերներին օգնելու նպատակով: Դործը
գնալով լուրջ կերպարանք էր ստանում, ու-
րովհետեւ ամբողջ ձեռք չէր վերցնում հե-
ռացող զինուորներից և մտնում էր նրանց
աւելի ու աւելի խտացող շարքերով: Այ-
նուամենայնիւ 8-րդ սուրհակամասի պիւն-
տաւ կապիտան Պոլոսայիւրը աշողվում է
համոզել ամբողջին ցրվելու և արդարով
սպանուիլ դարձող միջոցներ վերանում է
ստանց զօրադրութեան:
Միւրը Բիգիւրի վրա յարձակվող երկու
թուրքերը, մէկը գնալով, իսկ միւրը
փայտով, կալանաւորված են նրանք պարս-
կապատկերներ են: Կիսիլի արձակուրդը
կարողացել են անյայտարար:
Նորհարան շաթաթիկը, ինչպէս տեղե-
կացի է «ԵԱՅՅ» լրագրից, քարեղծներից
մէկում երեք զինուորների ու տեղական ու-
չիւրների միջև կնոյ պատճառով ծագած վէճն
է եղել:
Քաղաքային տեղերս թողաւորի
է Աւետիս Գեորգիանցին հրատարակելու
հայրենի լեզուով մի նոր շարաթաթիկ
«Նախալիս Աշխարհ» անունով: Թերթի
խմբագրութիւնը լինելու է Բալասանիում,
Կապիթալայի ընկերութեան տան մէջ, իսկ
թերթը տպագրվելու է Բաղու քաղաքում,
Կովկասայա փողոցի վրա գտնվող «Արա-
մաղ» տպարանում:
ԻՌԻՍՏԱՆԻ ԿԵԱՐԻՑ

Ինչպէս յայտնի է, արտաքին գործե-
րի միւնիստր Ա. Պ. Բոգոլայի մօտ ժամա-
նակներս Մարիլիայի է դաւալու: Պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններին նայելով նրա գնալը
մասնաւոր բնաւորութիւն է կրում: Եւ նա-
յիւրով դրան Պետերբուրգի դիպլոմատիկան
շրջանները Բոգոլայի գնալու քաղաքական
լուրջ նշանակութիւն են վերաբերում: Մա-
րիլիայիւրը Բոգոլայի տեսակցութիւն կու-
նենայ աւստրիական արտաքին գործերի
միւնիստր Լաբուրի Էրնեստին և իտալական
կոմս Տիտոսինի հետ: Կարծում են, որ
քննութեան նիւթ կը ծառայեն, ի միջի այ-
լոց, Բալկանեան թերակղզու վրա տեղի ու-
նեցող վերջին անցքերը, Մալիկոյիայի բա-
րենորդութիւնը՝ ծրագրերը և դրա հա-
մաձայն էլ այն անհրաժեշտ փոխութիւն-
ներն ու ուղղութիւնները, որ պիտի մտցնել
միւրեղանքեան համաձայնութեան մէջ:
Մոլային շրջաններում օրվայ շարքեր
ծովապետ Բուստրիմի հրաժարականի լուրն
է Աւետիս, որ ծովապետը վնասում էր այն
անընդհատ յարձակումներից, որ տապա-
լեց նրա բոլոր շնորհերը նոր նաւեր պա-
տուրկելու հարցի առիթով համաձայնու-
թիւն ստանալու թէ Պետական խորհրդի և
թէ Դումայի մասնագործներում, վնասել է
մօտիկ ապագայում թողնել ծառայութիւնը
և կամ, գոնէ, հրաժարական տալ ծովային
միւնիս

